

Izhaja vsako soboto in velja:
 vse leto K 10.—
 pol leta „ 5.—
 četrt leta „ 2:50

Inserati:

Petit-vrsta 1krat stane 20 vinarjev.
 — Pri večkratni inserciji po dogovoru. —

OSF.

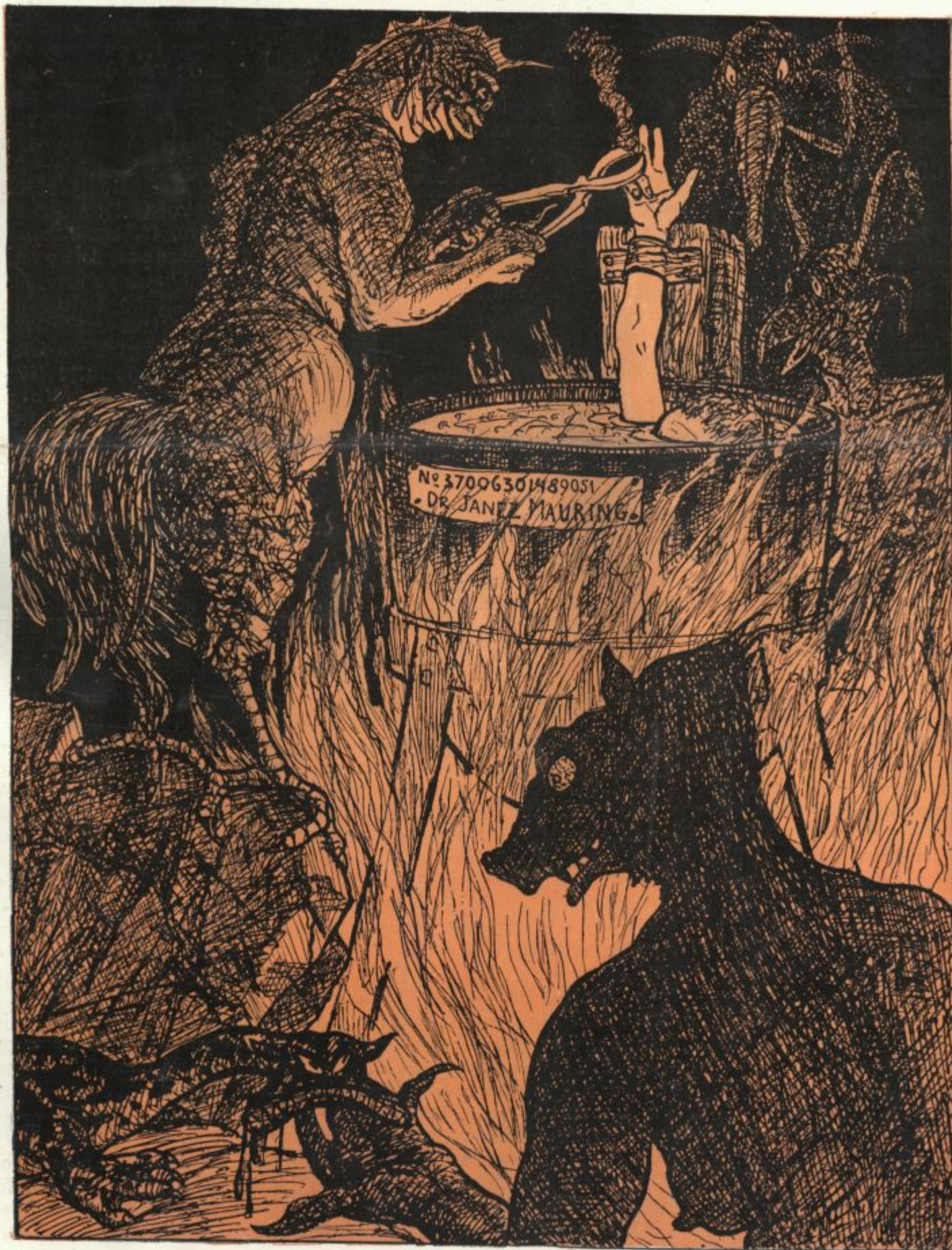
Uredništvo sprejema le frankirane rokopise
 ter jih ne vrača.

Uredništvo je v Ljubljani, Knaflrove ulice 5,
 I. nadstr., upravništvo pa ravnotam spodaj.

Posamezna številka 20 vin.

Politično-satirični tednik.

Gospod z Iga v bengalski razsvetljavi

ali prizor iz peklenške kuhinje za golaš.

Političnim mešetarjem.

Od papeža nekdanj imeli
Germani lačni so oblast,
požigati in klati smeli
so po Slovenskem v božjo čast
ter opustošeno to zemljo
med sabo si deliti v last.
Tako od naše domovine
odpale cele pokrajine
nasilnim Nemcem so v posest;
takrat je še železna pest
pravico narodom delila.

Tiranstvo Nemcev je ob moč,
a njih pohlep po naši zemlji
še večji zdaj je kot nekoč:
Germani so se nam zakleli,
da ne odnehajo popred,
dokler pod njih podplat ne pride
slovenske zemlje zadnja ped.
Ker pa „kulturi slavnih dedov“
so polomili se zobje
in ker ne morejo Slovencev
pometati več z njih zemlje,
se trudijo zdaj, da duševno
naš narod zastrupili bi
in da bi lahko še ostali
svet njemu uplenili bi!

Zato pri nas po rimskih hlapcih
vzgojili črno so drhal,
ki tujcem rada za naval
prodaja vse, kar poštenjaku
nad vse drago je in sveto.
Zdaj Nemci vriskajo glasno
in pijejo na naše kože,
ker setev njih tako lepo
gre v klasje, kakor so želeli!
Črnuhi naši pobesnili
so ponujali jim sami
ključ do osrčja domovine,
kjer nemški svoj mandat dobi
že štir' najstisoč Hinderhondrov,
nad stotisoč Slovencev pa
na meji naj ponižno voli
zastopnika-sovražnika!

A kaj nesramnim izdajalcem
požrešni Nemci dali so
za to nizkotno barantijo?
Ničesar! Farji naj samo
pomagajo jim zadušiti
rojake, ki dozda srčno
za narod svoj so se borili
ter črnih trotov ga branili,
da niso ga že do kosti
obrali in v pogin pognali!
Zato sedaj vesele dni
obhajajo v brlogu nemškem
in bratsko stiskajo roke
umazane črnuhom našim,
ki najsrčneje njih želje
tako nenadno in po ceni
uresničevati jim hite!

A čakaj, Mihelj, čakaj, far naš,
nekoliko prerano je
veselje vajino nečedno!
Mar nič ne vidita, kaj se
godí med mejnimi Slovenci?
Poglejta dvignjene pesti,
srdite poslušajta kletve!
Naposled pa odpre oči
kupčija vajina še kmetu
na Kranjskem in takrat oba
bežala bosta s Kranjskega!

Slovan.

Dekanijske konference v ljubljanski škofiji.

(Po zapiskih v „Škofijskem listu“.)

II.

Radovljica, 14. konferenca. Predmeti:
„Kaj naj tolaži dušnega pastirja,
kadar v kljub vsemu trudu ne do-
seže zaželjenega sadu.“ Poročal
Okorn.

Vodilne misli: Zaželjenih sadov je
več vrst. Ako si želi dušni pastir hra-
nilne knjižice, pa mu jo iztrga sodišče,
naj išče tolažbe pri dekanu Koblarju.
Ako si želi lepe Marijine hčerke, pa mu
ta obrača hrbet, naj se tolaži, da je še
več drugih deklet. Ako pa si želi nra-
vnega življenja pri faranih in ga ne do-
seže, se mora poboljšati najprej sam. —
„O pokori grešnikov.“ Poročal
Bleiweis. Elaborat sta izdelala dr.
Mauring na Žabjaku in Schlamber-
ger v Karlau pri Gradcu. „O duhov-
ski mlačnosti.“ (Se ni oglasil noben
poročevalec.)

Ribnica, 15. konferenca. Predmeti:
„Napake pri oskrbovanju cer-
kvenega premoženja.“ Poroča Ra-
movš. Glavne podatke je dal škof z ozi-
rom na svoje posestvo v Gorenjem gradu
in na škofove zavode. „Kako škoduje
duhovniku neprevidnost v go-
vorjenju in obnašanju.“ Poročal
Rihtaršič. Vodilne misli: Govori in
obnašaj se tako, da boš lahko utajil vse,
če treba tudi s prisego. Nasvetovalci:

kanonik Sušnik, dr. Žitnik, goški
Ferjančič i. dr. — „Nezadovolj-
nost pri duhovniku.“ Spisal Golf.
Podpisali so se vsi duhovniki do 50.
leta razen škofa in kanonikov.

Šmarje, 16. konferenca. Predmeti:
„O izpraševanju ženinov in ne-
vest.“ Poročal Viderger. Obravnava
tajna. — „O pouku za prvo iz-
poved.“ Po navodilih Schiffrerja. —
„O grešnikih iz navade.“ Poročal
Sitar. Navodila so dali iz lastne izkušnje
dr. Mauring, dr. Žitnik in dr. Lampe.

Trebnje, 17. konferenca. Predmeti:
„O poligamistih.“ Poročal Zgaga.
Za zgled navaja **perutnino in farovže**.
„O čem naj poučimo ženina in
nevesto?“ Poročal Dežman. Vodilna
misel: Povabi nevesto v farovž po drugem
oklicu, ko se ne more več razdreti po-
roka. Ako je nevesta dovolj poučena,
odpade pouk za ženina. — „O testa-
mentih.“ Spisal Kocijančič. Navodila
sta dala škof in Koblar.

Trnovo, 18. konferenca. Predmeti:
„Odgovornost duhovnikova.“
Poročal Pehani po navodilih dr. Žit-
nika. — „Kako se da najbolje
pridigovati.“ Poročal Groznik po
navodilih preškega Brenceta in škofa
Jegliča. „O nepopoljšljivosti du-
hovnikovi.“ Poročal Volc. — „O
vzrokih duhovnikove nepopolj-
šljivosti.“ Poročal Oranič. Oba
referata sta sestavila dr. Mauring in
Bezeljak. — „Kako naj se po-
stopa z gostilničarji in godci
v izpovednici?“ Poročal Lovšin.
Vodilne misli: !Ako nisi gostilničarju ni-
česar dolžan, ako nisi bil pregrdo pijan
v njegovi gostilni ter te ni nikoli zalotil
pri ženi ali hčerki, smeš biti z njim prav
osoren. To velja tudi glede godca, ako
nisi nikoli brezplačno plesal po njegovi
godbi. — „Duhovniška ponižnost.“
Poroča Orehek. Navodila so dali vsi
kanoniki, dekani in bolje situirani žup-
niki. Kaplani ne pridejo v poštev, ker so
le nekaj malega več kakor Marija in
angeli. — „Kako pridobiti mlade-
niče?“ Poročal Oranič po navodilih
Bezeljaka, Lauriča in Čagrana.

Vrhnika, 19. konferenca „Kaj naj
katehet najbolj priporoča otro-
kom?“ Poročal Sušnik. Vodilne misli:
Marijine družbe, ofre in mrznjo do šole.
— „Duhovnik in njegovi sorod-
niki.“ Po navodilih štajerskega župnika
Vidmajerja, ki je spodil svojo mater
z besedami: „Mater ne poznam, moja
mati je rimska cerkev!“

B.

★

Nova slovenska posest.

Dr. Šusteršič si je nabavil novo 2 m
visoko zrcalo; v njem bo občudoval po
sankciji volilne reforme svoj dekorirani
frak.

F. Pl.

Prebrisana kuharica.

V Suhi vasi je umrla imovita vdova. Zapustila je tritisoč kron za cerkvene „potrebščine“. Župnik Trebuhač jo je bil namreč skrivoma nagovarjal, naj zapusti kaj malega za sv. cerkev. Posebno zadnje dni je bil vedno pri njej. Če sam ni mogel tja, je pa poslal mežnarja Cimbonglja, da ne bi se mu izjalovil načrt. Seveda cerkovnik Cimbongelj ni brusil jezika zastonj; gospod so mu obljubili tretjino vsote, katero bi prisleparila obadva.

Gospod župnik je bil prijetno iznenaden, ko je zvedel veselo novico; zakaj pričakovali niso tako velike vsote. Zaeno pa ga je popadla tudi jeza, ko se je spomnil, koliko je obljubil mežnarju Cimbonglju. Sklenil je, da ga opehari na vsak način.

Še tisti dan ga je povabil na večerjo. Ko sta se dobro najedla, sta se začela pridno zalivati. Kmalu je bil cerkovnik Cimbongelj ves trd.

Ko se je zdelo župniku, da je prišel ugodni trenutek, je dejal: „Ti, mežnar, ti si velik grešnik! V pekel pojdeš!“

„Zaka-aj pa?“

„Kaj ne veš več, kako si nalegal rajnico vdovo?“

„Vi ste me pošiljali tja! Vi ste me učili, kako naj govorim!“

„Saj bi bil lahko ostal doma! Pogubljen boš na vekomaj!“

„Joj, joj!“ je vzdihoval mežnar in glava mu je lezla na prsi.

„Vidiš,“ je rekel fajmošter Trebuhač in ga potresel, „svojo dušo lahko rešiš, če pustiš meni tistih tisoč kron. Daroval bom zate vse leto svete maše!“

„Hočem, hočem!“ je kimal cerkovnik.

Pol ure pozneje ga je spremljal sam župnik Trebuhač domov.

Drugo jutro je srečala Cimbonglja — pamet. Hitro se je spomnil včerajšnjega dogovora.

„Aha,“ si je mislil, „ta lisjak bi rad vse pograbil zase, pa ne bo!“ — Takoj se je oblekel in pohitel v farovž.

„Moj denar sem!“ je zavpil, preden je voščil gospodu Trebuhaču dobro jutro. Fajmošter ga je pogledal kaj debelo.

„Ali si že pozabil, kako sva se zmenila včeraj?“

„Spominjam se! Toda včeraj sem bil pijan, in s tem je povedano vse!“

„O, prijatelj,“ mu je zažugal razjarjeni Trebuhač, „svoje besede ne smeš snesti!“

„Saj nisem obljubil ničesar!“

„Pomiri se, pomiri se! Rešiti moram tvojo dušo! Jaz sem tvoj dušni pastir in moram...“

„Mojega denarja ste se polakomnili, toda ne boste ga imeli, ne! Ako vi ne pojedete v pekel radi tistega denarja, potem se tudi meni ni treba nič bati!“

„Šleva, ti si pijan! Poberi se!“

„Tisoč kron sem, pa pojdem!“

„Ne dam ti nobenega počenega groša!“

„Goljuf!“

Mežnar Cimbongelj se je penil od jeze, fajmošter pa je bil rdeč, kakor kuhan rak.

Še tepla bi se bila naposled, da ni nastopila kuharica z metlo kakor angel z žarečim mečem.

„Vse sem slišala!“ jima je dejala.

„Goljufala sta obadva! Takoj vaju ovadim orožnikom!“

Zdaj je padlo obema junakoma srce v škornje. Prosila sta kuharico prav lepo, naj molči in prepusti vseh tritisoč kron njej za „cerkvene“ potrebe.

Pravijo, da se je dogodilo kaj podobnega že večkrat, samo da so bile podarovane vsote še večje, nego zapuščina premožne vdove v Suhi vasi.

Fred.

Iz kluba modrijanov.

Krmavželj: Pst! Pst! Sicer je prav, da se ne bavimo z lokalnimi dogodki, ker to je le snov za katoliški politični dnevnik, vendar se gode v Ljubljani stvari, o katerih se moramo pogovoriti.

„Golobček čedna stvarica, vsak ljubi te in rad ima, posebno pa pečnega!“

Tako smo se učili svoj čas. Iz Ljubljane pa je odletel Golob, ki je odnesel s seboj baje mnogo tisočakov, da si naredi toplo gnezdo kje v Ameriki.

Podrepnik: Srečno pot do prvega jarka!

Petoliznik: Pst!

Krmavželj: Pst! Pst! Nemški cesar Viljem čudno rad govori o vsem mogočem in nemogočem. Ako pa drug kaj izpregovori o njegovih razmerah s knezom Bismarckom, potem pa piha od same jeze, kakor dr. Šusteršič, ako ga kdo spomni 16% žindre ali pa prodanih Korošcev. Knezi Hohenlohe v Nemčiji vedo pač marsikaj, avstrijski Hohenlohe pa ni vedel niti tega, da dr. Šusteršič nima pravice, ž njim mešetariti o volilni reformi v imenu vsega slovenskega naroda.

Podrepnik: Mene pa afera Hohenlohe-Bismarckova ne zanima tako, kakor kulturni boj v Španiji. Španjoli so pač razvjen narod. Borbe z biki se jim ne zde več zanimive; sedaj se hočejo lotiti črnega bika, ki je v teku stoletij razteptal in razbodel vso Španijo. Bojimo se pa, da bo razjarjeni črni bik nasadil na rogove slabega kraljička Fonzeljna ter ga zanesel v — Kanoso.

Krmavželj: Pst!

Petoliznik: Tudi jaz se veselim vsakega boja, ki — ga gledam od daleč. Boj pa mora biti neizprosni in odločilen! V Avstriji se že dolgo borimo proti grščini v gimnazijah. Vsi pametni pedagogi se strinjajo v tem, da je treba grščino odpraviti, ne store pa ničesar. Učit se naj bi šli v Varno. Tam so Bolgari kratkomalo vzeli Grkom cerkve in šole, in konec je grškemu pouku!

Krmavželj: Pst! Pretekle tedne sem zanemarjal svetovno politiko, ker sem se bil vglabljal v misterije „Škofijskega lista“. Posebno globokoumen se mi zdi škofov nauk: „Ako hoče duhovnik stati na višku časa, mora skrbeti tudi za hrano, za telo, kajti današnji čas nima samo viškov, temuč tudi globine!“ Celsissimus je imel najbrže v mislih cerkveno bisago. Pst!

Podrepnik: Ali ne veš, da so si klerikalci pravkar ustanovili svoj „Čas“? „Katoliški Obzornik“ je namreč izgubil veljavo in ugled kakor izgublja poslednje čase vrednost vse, kar imenujejo „katoliško“. Krstili so revijo po lepem pregovoru: „Čas je zlato.“

Pobožnega klerikalca žalostni konec.

Rad postil se je, v cerkve lazil,
se z molkom po kolenih plazil —
pa vse ni pomagalo nič:
naposled ga je vzel hudič!

Je mnogo bil na božjih potih,
je mnogo molil po vseh kotih —
pa vse ni pomagalo nič:
naposled ga je vzel hudič!

Mož je prav rad dajal za maše,
da včasih še imel ni kaše —
pa vse ni pomagalo nič:
naposled ga je vzel hudič!

Je zmerom vero v ustih nosil,
je zmerom za nebesa prosil —
pa vse ni pomagalo nič:
naposled ga je vzel hudič!

Device je zapeljeval,
in pri konsumih goljufal,
prisegal krivo je ta ptič:
zato pa vzel ga je hudič!

In bližnjemu je kradel čast,
in bližnjemu nastavljal past —
le dobrega ni storil nič
zato pa vzel ga je hudič!

Novi pravilnik slovenskih klerikalcev.

- I. Veruj edinole v Šusteršičeve članke!
- II. Ne izgovarjaj po nemarnem imena: „Žlindra“!
- III. Voli samo ob nedeljah!
- IV. Na shodih lučaj v liberalce kamne, vrčke, stole in druge take argumente!
- V. Daruj mnogo za škofove zavode!
- VI. Obrekuj liberalce, posebno pa liberalne učitelje!
- VII. Oddaj pred smrtjo svojo hranilno knjižico v prave roke, da olajšan mirno zaspiš v Gospodu!
- VIII. Bodi uverjen o dobrem vplivu „duševnih tolažilcev“ svoje žene!
- IX. Ne zahtevaj nobenih pravic za Korošce!
- X. Bodi veren pristaš S. L. S., pa se ti bo dobro godilo — po smrti! **F. Pl.**

Priljubljen izpovednik.

Prišel sem v cerkev. Šolska mladina je ravno opravljala svojo izpoved. Opazil sem, da se gnetejo skoro vsi dečki okoli srednje izpovednice, dočim so postajali pri drugih bolj poredkoma.

„Ta duhovnik je pa tič,“ sem si mislil. „Kako si zna pridobivati mlada srca!“ Sklenil sem počakati konca izpovedi, da se seznanim z izvanrednim možem. In res, čez dobro uro je izstopil debel starček, ves rdeč in izmučen. Približal sem se mu in mu razložil dva k r a t, kaj želim.

In kaj mi je odgovoril? —
„Gluh sem, gluha, in to vedo ti navihani smrkvanci prav dobro.“ **F. Pl.**

Zabava za vsako ceno.

„Gospoda, enajst je že, in mi se držimo tako kislo pri rujnem vincu! Malo zabave mora biti! Tedaj predlagam: Ali vržemo Jožeta Zbadljivca iz krčme, ali pa pošljemo dr. Šusteršiču kakšno zaupnico. Aut-aut!“

Iz Celja.

Ker župan Jaborneggggg ne more postaviti raznim zaupnikom pri občinskih sejah stola pred vrata, tudi v avditoriju noče postaviti nobenih stolov.

Primeren napis.

Nad vhomom župnišča v M..... se vidi še sedaj tale napis:

R. F. M. J. J. P. R.

Zaradi teh črk si je sedanji m.....ški župnik mnogokrat belil glavo. Prebrskal je vse knjige, toda ni našel nikjer odgovora, kaj pomenijo zagonetne pismenke. Nekega dne je vprašal šaljivca, blizu farovža, če ve morda on, kaj pomeni napis.

Ta je malce pomislil in odgovoril hudomušno: „Rajni fajmošter m.....ški je jedel, pil rad.“ **Moro.**

Škof novim duhovnikom.

Sedaj greste, o sinčki,
na raznovrstne kraje,
oj čujte torej uke,
ki vam jih škof vaš daje:

Pobožnost in molitev,
to je postranska stvar,
politika naj bode
nad vse vam vselej mar!

Na leci, v spovednici
kričite in drugod,
da je liberalizem
peklenski spak, falot.

Ko boste pa delili
bolnikom zakramente,
le glejte da vlovite
bogate **testamente!**

Recite, da naravnost
v nebesa romal bode
kdorkoli kaj daruje
za škofove **zavode.**

Kdor izmed vas spolniti
je to najbolj voljan,
ta prvi bode župnik,
za župnikom — dekan!

Zorislava.

Lepa razlika

Ljubljanski škof Tone sprejema milodare in deli vernikom svoj blagoslov, zagrebški škof pa deli milodare in sprejema blagoslov vernikov. **F. Pl.**